

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/95/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714212475
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:3714212475.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ján Šoltés, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P. O. BOX 205 proti žalovanému Y. Š., W.. XX. XX. XXXX, W. F. Y. Y., t. č. na neznámom mieste zastúpenému opatrovníkom Mestom Martin v konaní o zaplatenie 3 533,11 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť 2 884,41 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 20. 01. 2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 368,20 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 08. 01. 2012 do zaplatenia sa zastavuje.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamietá.

Žalovaný je žalobcovi povinný nahradiť trovy konania v sume 429,25 € na účet právneho zástupcu žalobcu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX pod variabilným symbolom XXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 09. 12. 2014 a neskôr postúpenou na Okresný súd Martin sa pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku, IČO: 35 923 130 proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy 3 533,11 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 08. 01. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Pôvodný žalobca odôvodnil žalobu tou skutočnosťou, že so žalovaným uzavrel zmluvu o pôžičke dňa 17. 03. 2011 číslo 7089302, na základe ktorej pôvodný žalobca žalovanému celkovo požičal 4 968 €. Túto sumu mal žalovaný žalobcovi zaplatiť 48 mesačných splátkach po 103,50 €. Žalovaný však z predmetnej sumy zaplatil ku dňu spísania žaloby len 547,50 €. Keďže žalovaný svoj dlh nesplácal, bol žalobcom listom nazvaným ako predžalobná upomienka, vyzvaný k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Keďže žalovaný nereagoval žalobca bol nútený obrátiť sa na súd.

V priebehu konania pôvodný žalobca ale aj žalobca uvedený v záhlaví tohto rozsudku oznámili súdu, že žalobca postúpil svoju pohľadávku na obchodnú spoločnosť označenú v záhlaví tohto rozsudku, teda na nového žalobcu a žiadali, aby súd pripustil zmenu v osobách účastníkov konania na strane žalobcu.

Súd vyhovel návrhu uznesením sp. zn. 10C/95/2015 zo dňa 25. 06. 2015. Zmluvou o postúpení pohľadávky sa postupník, teda žalobca označený v rozsudku, stal veriteľom žalovanej pohľadávky vo vzťahu k žalovanému v zmysle § 524 a nasl. Obč. zák..

V priebehu konania žalobca súdu zaslal list z 11. 11. 2015, z ktorého vyplynulo, že proti žalovanému uplatňuje len nárok na zaplatenie sumy 3 164,91 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 08. 01. 2012 do zaplatenia a žiadal priznať náhradu trov konania. Uviedol, že táto pohľadávka pozostáva z dlžnej sumy 251,96 €, ktorá predstavuje šiestu splátku zročnú 20. 09. 2011 v sume 73,50 € a siedmu splátku zročnú 20. 10. 2011 v sume 103,50 €, ôsmu splátku zročnú 20. 11. 2011 v sume 103,50 €, deviatu splátku zročnú 20. 12. 2011 v sume 103,50 € a desiatu splátku zročnú 20. 01. 2012 v sume 103,50 €. Ďalej žalovaná suma pozostáva z dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 2 677,41 €, ktorá predstavuje len čistú istinu úveru bez navýšenia o zmluvné úroky, konkrétne šlo o úverovú istinu splátok od v poradí 11. splátky splatnej 20. 02. 2012 do pôvodne dojednanej poslednej úverovej splátky.

Ešte pred týmto podaním súdu zaslal žalobca podanie zo dňa 10. 07. 2015, ktorým čiastočne zobral žalobu späť a uviedol, že žalobca netrvá na uplatnených pokutách účtovaných právnym predchodcom vo výške 363,88 € a na manipulačnom poplatku vo výške 4,32 €, preto v tejto časti aj s príslušenstvom berie žalobu späť.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby v rozsahu sumy 368,20 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 08. 01. 2012 do zaplatenia, súd konanie o tomto nároku zastavil podľa § 96 ods. 1 tretia veta O. s. p.. O zvyšku uplatneného nároku, teda o nároku na zaplatenie sumy 3 164,91 € s príslušenstvom potom súd rozhodoval meritórne rozsudkom.

Ma pojednávani dňa 12. 11. 2015 súd vykonal dokazovanie čítaním listín žalobcom pripojených do súdneho spisu.

Žalovaný sa totiž k žalobe nevyjadril, pretože sa mu ju nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keďže sa nezdržiava v mieste svojho trvalého bydliska a iné miesto jeho pobytu sa súdu nepodarilo zistiť napriek rozsiahlym šetreniam, ktoré súd v tomto smere vykonal. Súd preto podľa § 29 ods. 2 O. s. p. žalovanému ustanovil opatrovníka v osobe mesta Martin, teda v osobe mesta kde mal žalovaný naposledy trvalé bydlisko. Ani opatrovník žalovaného sa však k žalobe nevyjadril.

Zo zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky čísla uvedeného v žalobe, uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 17. 03. 2011 mal súd preukázané skutkové tvrdenia žalobcu.

Súdu bolo nepochybne preukázané, že žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 3 000 €, ktorú sa zaviazal splácať 28. splátkami po 103,50 €, čiže celkovo obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku zaplatí 4 968,00 €. Celkové náklady spotrebiteľa teda boli 1 968,00 €, ročná úroková sadzba úveru bola 31,10 %, RPMN 31,10 % a priemerná hodnota RPMN obdobného typu úveru bola 20,04 % ročne. Ďalšie podmienky poskytnutia úveru upravovali podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky PQ-06, inak povedané Všeobecné obchodné podmienky veriteľa.

V konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, žeby žalovaný bol pôvodnému žalobcovi alebo jeho právnemu nástupcovi, teda postupníkovi na úhradu dlhu zaplatil viac, než vyplynulo z tvrdení veriteľa.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že pôvodný žalobca so žalovaným uzavrel platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej režim vymedzoval vtedy platný zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

V čase rozhodovania súdu ale platilo ust. § 52 ods. 2 Obč. zák. a ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Oba tieto zákonné ustanovenia vstúpili do účinnosti od 01. 05. 2014 na základe zák. č. 102/2014 Z. z., ktorým bol novelizovaný tak Zákon o ochrane spotrebiteľa ako aj Občiansky zákonník.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Toto ustanovenie nadobudlo účinnosť 01. 05. 2014 a právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia. Z toho vyplýva, že od účinnosti tohto ustanovenia sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Rovnaký názor zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 3MCdo/12/2014 zo dňa 21. 04. 2015.

Súd preto premlčanie nárokov žalobcu posudzoval podľa občiansko-právnych predpisov, teda podľa ust. § 100 a nasl. Obč. zák..

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Obč. zák., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení potom súd posudzoval prípadne premlčanie nároku žalobcu a dospel k presvedčeniu, že zo sumy, ktorú žalobca uplatňoval, vzhľadom na deň podania žaloby na súd 09. 12. 2014, sú premlčané všetky splátky úveru zročné pred 20. 12. 2011. Nepremičaná je teda deviatá až posledná splátka úveru, čo predstavuje spolu sumu 2 884,41 €.

Pokiaľ ide o omeškanie žalovaného s úhradou celej zosplatennej istiny, žalobca požadoval úroky z omeškania od 08. 01. 2012. Súd však zistil, že pôvodný veriteľ listom z 24. 12. 2011 vyzval žalovaného k úhrade všetkých splátok jednorázovo vo výške 4 481,55 €. Táto výzva bola žalovanému doručená 04. 01. 2012. Pri zachovaní 15-dňovej notifikačnej lehoty uvedenej v ust. § 53 ods. 8 Obč. zák. mohol byť dlh zosplatený najskôr ku dňu 19. 01. 2012 a až dňom 20. 01. 2012 sa mohol žalovaný dostať s úhradou celého dlhu do omeškania. Preto súd až od tohto momentu žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania, a to v súlade s ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.. Výška úroku z omeškania je o 8 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca pôvodne proti žalovanému uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 3 533,11 €, bola mu však priznaná istina 2 884,41 €, pričom žalobca čiastočne obmedzil svoj nárok, čím spôsobil zastavenie konania a v časti istiny bol žalobca neúspešný. Možno tak konštatovať, že žalobca bol celkovo úspešný len v rozsahu 91 % pôvodne uplatňovanej istiny a jeho neúspech v časti kde súd na základe jeho späťvzatia žaloby konanie zastavil alebo mu žalobu zamietol, bol neúspešný. Neúspech žalobcu teda predstavuje 9 % pôvodne uplatňovanej istiny. Čistý úspech predstavuje potom rozdiel medzi úspechom a neúspechom, čiže v rozsahu 82 % pôvodne uplatneného nároku, preto len v takomto pomere v závislosti od úspechu a neúspechu žalobcu vo veci, súd žalobcovi v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p. priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Trovy žalobcu pozostávajú zo sumy 189,50 €, ktorá pripadá na sumu súdneho poplatku potrebnú na bránenie nároku na zaplatenie sumy 3 164,91 € a z trov právneho zastúpenia vyčíslených podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. K trovám právneho zastúpenia patrí odmena právneho zástupcu žalobcu za 2 úkony právnych služieb po 131,12 €, režijný paušál za 2 úkony právnych služieb po 8,04 € a 20 % DPH, spolu tvoria sumu 333,98 €. Spolu so sumou 189,50 € celkové účelne vynaložené trovy konania predstavujú sumu 523,48 € a s prihliadnutím na úspech a neúspech žalobcu vo veci bolo možné žalobcovi priznať 82 % týchto trov konania, čiže sumu 429,25 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.